

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Federatie Nederlandse Vakvereniging, Karin van den Burg-Vergeer, Lyoba Tanja Alida Kukupessy, Danielle Paase-Teeuwen, Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenk

Strona pozwana: Smallsteps BV

Sentencja

Dyrektywę Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, a w szczególności jej art. 5 ust. 1 należy interpretować w ten sposób, że ochrona pracowników gwarantowana przez art. 3 i 4 tej dyrektywy zostaje utrzymana w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której przejście przedsiębiorstwa następuje po ogłoszeniu upadłości w kontekście pre-packu – przygotowanego przed tym ogłoszeniem i zrealizowanego bezpośrednio po tym ogłoszeniu – w ramach którego w szczególności wyznaczony przez sąd „potencjalny syndyk” bada możliwości ewentualnej kontynuacji przez osobę trzecią działalności tego przedsiębiorstwa i przygotowuje czynności mające dojść do skutku wkrótce po ogłoszeniu upadłości, aby doprowadzić do tej kontynuacji, a ponadto, że nie jest istotne w tym względzie, że zamierzonym przez tę transakcję pre-packu celem jest także maksymalizacja zysków ze zbycia dla ogółu wierzycieli rozpatrywanego przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 10.5.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Saale Kareda/Stefan Benkö

(Sprawa C-249/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Artykuł 7 pkt 1 — Pojęcia „spraw dotyczących umowy” i „umowy o świadczenie usług” — Powództwo w przedmiocie roszczenia regresowego pomiędzy dłużnikami solidarnymi z tytułu umowy kredytu — Ustalenie miejsca wykonania umowy kredytu]

(2017/C 277/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saale Kareda

Strona przeciwna: Stefan Benkö

Sentencja

- 1) Artykuł 7 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że powództwo w przedmiocie roszczenia regresowego, wytoczone przez jednego z dłużników solidarnych z tytułu umowy kredytu przeciwko drugiemu z nich, należy do zakresu pojęcia „sprawy dotyczącej umowy” w rozumieniu przywołanego przepisu.
- 2) Artykuł 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że umowę kredytu, taką jak stanowiąca przedmiot sporu w postępowaniu głównym, zawartą między instytucją kredytową a dwojgiem dłużników solidarnych, należy uznać za „umowę o świadczenie usług” w rozumieniu przywołanego przepisu.

- 3) Artykuł 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy instytucja kredytowa przyzna kredyt dwojgu dłużnikom solidarnym, „miejszem w państwie członkowskim, w którym usługi zgodnie z umową były świadczone albo miały być świadczone” w rozumieniu przywołanego przepisu jest – o ile strony nie uzgodniły inaczej – miejsce siedziby owej instytucji, i to również dla celów ustalenia właściwości miejscowej sądu mającego rozpoznać powództwo w przedmiocie roszczenia regresowego wytoczone przez jednego z dłużników solidarnych wobec drugiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 czerwca 2017 r. – Królestwo Hiszpanii/Komisja Europejska, Republika Łotewska

(Sprawa C-279/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — EFOGR, EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską — Wydatki poniesione przez Królestwo Hiszpanii)

(2017/C 277/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: M.J. García-Valdecasas Dorrego i V. Ester Casas, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i I. Galindo Martín, pełnomocnicy), Republika Łotewska

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – T. KUP SAS/Belgische Staat

(Sprawa C-349/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dumping — Rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 — Przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skózanymi cholewkami pochodzących z Chin i Wietnamu — Ważność rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009 — Procedura przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych — Niezależni importerzy — Kontrola wyrwykowa — Interes Unii Europejskiej]

(2017/C 277/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel